

Lyžiarsky výcvik

No takže ja idem opisovať náš lyžiarsky.

Lyžiarsky trval od soboty 12.2 do piatku 18.2. nástup bol tradične o 8:00 a o 8:30 sme vyrážali. Na ceste sme sa s Emmou rozprávali o Sovietskom zväze a o živote v ňom veľmi zaujímavá konverzácia. Po 3 hodinách sme si začali liezť na nervy tak sme počúvali hudbu.

Do Krpáčova sme prišli nejakú okolo obeda. Išli sme na izbu vybaliť sa a hneď na svah. Celých 800 metrov tam som mala strašné nervy lebo som nevedela lyžovať. Ale strach ma opadol hneď po 1. páde. ostatní ktorí už na lyžiach stáli sa rozdelili to skupín podľa toho ako im to išlo. My sme sa zatiaľ naučili obuť si lyže, stáť na nich, ísť po rovine a myslím že sme sa aj pár krát spustili aby si na nás pán učiteľ Dominik mohol trénovať svoje karate alebo čo to bolo (iba nám tlmil pád lebo by sme to neubrzdili). Večer bola večera, aké nečakané a socializovanie.

No a od nedele nám začal pravidelný rozvrh ktorý sa skladal z budičku o 7:30, mala nás budiť služba ale my s babami sme si nastavili budík, dala som naň pesničku ktorú sme stále počúvali a Emme to začalo liezť na nervy, tak keď ju zobudila 1. čo mi na Valentína povedala bolo: „Paula ja ťa zabijem.“ o 8:00 boli raňajky, pri stole som sedela s Emmou, Saškou, Hankou, Dorkou a neskôr sa pridala aj Nela. S nimi tam nikdy nebola nuda. Napríklad od Dorky sme sa dozvedeli že Chopok je vo Vysokých Tatrách je na ňom Štrbské pleso s múzeom. Nástup bol o 9:00, do 10:30 sme mali 1. lyžovanie a do 11:00 sme mali prestávku na bufet. A hneď potom zase na svah do nejakých 12:15. O 13:00 bol obed 14:14 nástup a ďalšie lyžovanie bolo do 16:00. Do 18:00 sme mali byť pripravení na večeru, to znamená že aj osprchovaní, čo bol trochu problém pre Emmu a Sašku. Mysleli si že dostanú salmonelu, ale nedostali. Sú živé a zdravé a bez nejakej salmonely. Takže o 18:00 bola večera a po večeri sme mali v spoločenskej miestnosti ako to učiteľia nazvali rozkaz alebo ako, kde zhodnotili celý deň a povedali čo bude ďalej. Do 21:30 sme sa socializovali a o 22:00 sme už mali byť v posteli. Akože nedeľa nebol najlepší deň lebo to poondané lyžovanie mi vôbec nešlo. Možno to bolo tým že som si zvykala na svah ale bolo to otrasné.

Ale od pondelka mi to išlo lepšie a lepšie, teda ja to tak vnímam. Aj sranda bola, hlavne keď Saška zašla až do bufetu, alebo ako sme na seba na tej pome ziapali.

V utorok sa nám rozvrh trochu zmenil. Poobede sme išli za hotel kde sme mali voľný program. Guľovali sme sa a stavali snehuliaka. Baby postavili myslím že Ľudovít sa volal. A akurát vtedy ma musela začať bolieť hlava. Svetielko tohto dňa

bolo ako si pán učiteľ Dominik myslel že Sláfkovský je Emmin frajer. Večer mi pán učiteľ Miklovič natrel chrbát nejakým perkeltom (len to vyzeralo ako perkelt)

Streda nebola nejaká zaujímavá. Až na to že som sa spustila z najvyššieho svahu. Cestu dole som nabrala rýchlosť otočila sa o 180 stupňov a išla som dole naopak, tam som všetkých svätých videla. Strašné nervy.

Vo štvrtok nám začalo tak nádherne pršať, takže sme boli celý deň zavretí na izbách, kde sme hrali karty, boli na mobiloch alebo sme počúvali Encanto pesničky. Deň sa skončil veľmi pekne lebo učiteľia nám vybavili zmrzlinový pohár za najupratanejšiu izbu. Bolo to veľmi zlaté.

No a v piatok sme išli domov. Na ceste sme so Sárrou pozerali The amazing Spider-Man a neskôr som čítala Agatha Christie Karty na stole.

Na tomto výlete sa mi najviac páčilo ako Saška vždy zašla do bufetu a brala to strašne vážne. Teraz si z toho robí srandu, hlavne po tom ako Sláfkovský povedal že prvý gól strelil z bufetu. „Asi sa mnou inšpiroval,“ mi povedala Saška. Super bolo tiež ako sme sa s babami večer na izbe rozprávali o totálnych blbostiach a o veciach ktoré sa nikdy nestanú, alebo ako sme si dávali „taxíka“ aby sme mohli navštíviť Ivku. „dobré“ bolo ako som mala a ešte mám modrinu na lakti a just na to spadnem ešte asi 2500 krát.

Akože na to ako sa mi tam strašne nechcelo ísť a ako strašne som chcela ísť domov to nevypálilo až tak zle. Vlastne som aj celkom rada že som išla. Aspoň som sa naučila lyžovať a budem 1. „lyžiarka“ v rodine. A možno naučím lyžovať aj Lea s Olíviou. Strašne rýchlo to ubehlo, kludne by som tam išla ešte raz aspoň na 1 týždeň. Veľmi nerada to hovorím ale tento lyžiarsky bol lepší ako plavecký.

Paula Hošalová 7.A